

Et andet problem med det her forslag er, at det er enormt kønsskævt. Der er ikke nogen tvivl om, at det her forslag vil ramme kvinderne betydelig mere, end det vil ramme mændene. Når et par rejser ud af Danmark, fordi manden bliver udstationeret, vil det typisk være sådan, at når de vender hjem, er det kvinden, der skal finde et arbejde igen. Kvinderne vil være afhængige af deres mænds indtægter, og derved vender vi tilbage til fortiden, hvor vi får kvinder, som er økonomisk afhængige af deres mænd, og det er et tilbageskridt for ligestillingen mellem kønnene i det danske samfund. Det synes jeg er et kæmpestort problem.

Jeg ser i det her forslag heller ingen elementer af sanktionsmuligheder over for arbejdsmarkedets parter, over for kommuner eller andet. Jeg tror et eller andet sted, at jeg er enig med hr. Søren Krarup i, at det her forslag lægger op til en begrænsning for de mennesker, der kommer til det danske samfund. Det her forslag lægger ikke op til, at folk skal i arbejde, det lægger slet ikke op til, at vi skal have flere mennesker i arbejde, og det tror jeg regeringens eget parlamentariske grundlag har udtrykt meget klarere, end jeg har mulighed for at gøre det herfra.

Christian Brix Møller (RV):

Når vi virkelig strammer os an, kan vi faktisk fra radikal side se et par positive ting ved det her lovforslag, nemlig for det første, at det ikke nåede med i regeringens 100-dages-program, og for det andet, at regeringen synes at have vilje til nytænkning og kreativitet for at styrke incitamentet til at arbejde.

Resten må vi vende os inderligt imod og kraftigt advare regeringen, selv om den nok desværre er determineret på at gentage den fejl, som også vi var med til at begå for et par år siden. Men det må regeringen nu om, hvis den absolut vil løbe linen ud. Her vil jeg nøjes med at pege på en række argumenter imod de nye, lave ydelser.

For det første: Hvis den lavere starthjælp og introduktionsydelse er så stor en velsignelse med hensyn til at skaffe flere i arbejde, hvad jeg dog tvivler på, ja, så burde den vel gælde for alle, både nye og gamle danskere.

For det andet: Niveaueet for de foreslåede ydelser er under eksistensminimum, og det er faktisk helt utroligt, når selveste finansministeren udtalte til Ritzau søndag den 17. marts:

»Jeg mener ikke, der er så meget at rutte med, når du er på dagpenge eller bistandshjælp, det indgår overhovedet ikke at reducere i niveauer.«

Så det kan altså dokumenteres sort på hvidt, at selv om han i den pågældende artikel er omtalt som superliberalist, så er selveste finansministeren modstander af denne markante sænkning af overførselsniveauet.

For det tredje: Hvis integrationen skal lykkes, kræver det en indsats fra både den nytilkomne udlænding og fra det danske samfund. Hvis regeringen også er af den overbevisning, ville det have klædt den samtidig med dette lovforslag at fremsætte forslag til bedre muligheder for beskæftigelse for de personer, der er omfattet, og ikke bare en større indtjening, når man bevæger sig i beskæftigelsen.

For det fjerde: Lovforslaget medfører en opdeling i et A- og B-samfund, nye danskere stemples med de specielt lave ydelser, og det vil tjene til, at myter og fordomme om etniske minoriteter bliver opretholdt.

For det femte: Den markant lavere ydelse hæmmer også integrationen, fordi den gør det svært, ja, næsten umuligt for nye danskere og deres børn at deltage i det sociale liv og det danske foreningsliv.

Kl. 19.00

For det sjette: Den markant lavere ydelse passiviserer og klienttør formentlig de nye borgere, fordi de bliver afhængige af enkeltydelser fra det sociale system.

For det syvende: Den nye lave ydelse diskriminerer. Borgere i det danske samfund er ikke ligestillede med hensyn til sociale ydelser. Og det giver altså ikke mening at sammenligne med danskere, der selv har valgt et udlandsophold. Man må sammenligne med danskere, som har behov for hjælp.

For det ottende: Sammenligningen med SU holder heller ikke, da SU-modtagere i erkendelse af, at ydelsen er vanskelig at klare sig for, har mulighed for at supplere med lavtforrentede studielån og arbejdsindtægt uden fradrag.

For det niende og næstsiddende: Det er højt tvivlsomt, om konventionerne er overholdt. Juridisk fiksfakseri forhindrer ikke reel diskrimination.

Og endelig for det tiende: Lovforslaget er et udtryk for, at Venstre og De Konservative desværre stadig rider med på den populistiske bølge i udlændingedebatten, snarere end et udtryk for en reel ambition om at gavne en værdig integration af Danmarks nye borgere.